

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Chủ nhật, ngày 19/06/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 920

“PHÚ QUÝ VÀ TRÍ TUỆ CHÂN THẬT”

Thế gian chúng ta lầm tưởng danh vọng, địa vị, tiền tài là phú quý. Những kỹ xảo tầm thường ở thế gian thì chúng ta cho đó là trí tuệ. Phú quý, trí tuệ của nhà Phật hay của các bậc Thánh Hiền là những thứ không làm chúng ta phiền não, không làm chúng ta tạo thêm nghiệp. Những điều mà thúc đẩy chúng ta tạo thêm nghiệp, tạo thêm tội thì đó chỉ là “*thế trí biện thông*”, những tri thức tầm thường của thế gian. Những thứ làm chúng ta tạo nghiệp tội, tăng phiền não, tăng sự chấp trước thì đó là những thứ không phải là phú quý chân thật, trí tuệ chân thật!

Hòa Thượng nói: “*Người chân thật có phú quý, chân thật có trí tuệ thì người đó chân thật an lạc*”. Người xưa gọi là: “*Tùy ngộ nhi an*”, tùy theo hoàn cảnh chúng ta gặp mà chúng ta tự an lạc với hoàn cảnh đó, chúng ta không hề bị hoàn cảnh sai sự. Người xưa cũng nói: “*Nhật nhật thị hảo nhật, thời thời thị hảo thời*”, ngày nào cũng là ngày tốt, giờ nào cũng là giờ tốt, vậy thì gặp hoàn cảnh nào chúng ta cũng có thể được sự tự tại.

Từ ngày chúng ta học Phật chúng ta có “*tùy ngộ nhi an*” không? Qua đó chúng ta mới biết chúng ta có công phu hay không! Khi gặp chuyện thì chúng ta chạy đôn chạy đáo, hết sức bất an vậy thì chúng ta không “*tùy ngộ nhi an*” mà là “*tùy ngộ nhi phán*”, “*phán*” là phiền não, gặp cảnh thì chúng ta lại phiền não. Nếu trong những việc đơn giản mà ta không an được thì đến khi chúng ta lâm chung, tứ đại tan rã giống như “*tứ mã phân thân*”, bốn con ngựa kéo tứ chi về bốn hướng, thì khi đó làm sao có thể Định! Những cảnh duyên chỉ cần hơi khác lạ là chúng ta đã thấy hết sức khẩn trương nhưng đến lúc sinh ly tử biệt thì còn khó gấp ngàn vạn lần!

Hòa Thượng nói: “*Tùy ngộ nhi an thì mới thật tự tại, thật hạnh phúc, thật an vui đó gọi là đời sống trí tuệ cao đẳng*”. Chúng ta có được đời sống trí tuệ cao đẳng thì không phải do ở phú quý vì giàu sang, địa vị thế gian, những thứ này đều là không thật, chỉ làm chúng ta phiền não, phân tâm. Ngài Nhan Hồi học trò của Khổng Lão Phu Tử là người thật sự có đời

sống ung dung, tự tại. Ngài ăn cơm bằng rá đan bằng mây, uống nước bằng phễu làm từ đốt tre, người khác nhìn vào thì thấy: “Sao mà Ngài khổ đến như vậy!”. Nhưng Không Tử nói: “Nhan Hôi không muốn thay đổi niềm vui đó!”, niềm vui tự tại, niềm vui chân thật hạnh phúc, không phiền não vướng bận!

Chúng ta tu hành, học Phật chúng ta phải nhìn rõ cái gì là thật, cái gì là giả. Chúng ta đang nỗ lực cho “*cái giả*” chứ không nỗ lực cho “*cái thật*”. “*Cái giả*” là cái không giúp mình vượt thoát sinh tử mà làm cho chúng ta tiếp tục trôi lăn trong luân hồi sinh tử, “*cái thật*” mới chân thật giúp chúng ta vượt thoát luân hồi sinh tử.

Trong bài pháp “*Nhật mộ đồ viễn*”, “*Trời đã xế bóng, đường về còn xa*”, Hòa Thượng nói: “*Hàng ngày ta cũng rất nỗ lực tiến đến nắm mồ của chính mình!*”. Tất cả chúng sanh ở thế gian, một ngày qua là thời gian ở thế gian ngắn đi một ngày, đường đi đến nắm mồ ngắn đi một ngày nhưng chúng ta không phản tỉnh để làm những việc lần làm mà chỉ làm những việc hết sức là uổng phí thời gian!

Hòa Thượng nói: “*Trong Phật pháp nói “lìa khổ được vui” đây không phải là giả, vô cùng là hiện thực, rất là hiện thực! Hiện tại chúng ta lìa khổ được vui hơn nữa là chúng ta lìa khổ một cách cứu cánh, có được niềm vui viên mãn. Bạn thử nói xem vậy thì có thật tự tại không! Rất tự tại!*”. Hòa Thượng đạt được “*tùy ngộ nhi an*”, tùy theo cảnh ngộ mình gặp mà luôn giữ được tâm an. Ngài ở trong thuận cảnh hay nghịch cảnh, ở nơi an lạc hay gặp cảnh khổ đau thì tâm cũng không bị ảnh hưởng. Tốt xấu là ở hoàn cảnh bên ngoài chứ không phải ở tâm chúng ta. Có những người nói: “*Cố gắng khổ thêm chút nữa rồi sẽ hết khổ!*”, đó chỉ là một lời võ đoán nhưng Hòa Thượng đã đạt được thật cho nên Ngài nói: “*Phật dạy chúng ta lìa khổ được vui đó là thật, là vô cùng chân thật*”, cảnh giới này Ngài chân thật đạt được cho nên Ngài lúc nào cũng cười rất tươi, nụ cười của một người “*vô tư vô cầu*”.

Trong lòng chúng ta luôn có khát vọng cầu mong và rất ưu tư với hoàn cảnh chúng ta đang sống còn Ngài thì “*vô tư vô cầu*”, “*không tranh với người không cầu ở đời*”. Ngài đã đạt đến “*vô tranh, vô cầu*”, đó chính là cảnh giới tu hành chân thật mà chúng ta cần đạt đến. Chúng ta tu hành, học Phật mà chúng ta mãi chìm trong cảnh giới cầu mong, ước vọng, tranh giành vậy thì như Hòa Thượng nói: “*Chúng ta có tu đó nhưng không phải tu Phật đạo mà tu Địa Ngục Đạo, tu Ngạ Quỷ Đạo, tu Súc Sinh Đạo*”.

Hòa Thượng giải thích thêm: “*Lìa khổ được vui là thiện căn, là phước đức. Vậy bạn muốn hỏi cái gì gọi là thiện căn? Thiện căn là chân tính, là thật tính, là chân thật có được sự lý giải. Tín giải là thuộc về thiện căn, Nguyện hạnh là thuộc về phước đức. Bạn có cái*

nguyện này hay không? Bạn có chịu thật làm hay không? Nếu bạn có cái Nguyện và bạn lạy thật làm thì bạn mới thật là người có đại phước đức". Chúng ta có nguyện sinh Tây Phương Cực Lạc, nguyện phát huy văn hóa truyền thống, nguyện làm người tốt không? Chúng ta có nguyện rồi thì phải thật làm! Thật nguyện, thật làm thì chúng ta chân thật có đại phước đức. Chúng ta thì thường chỉ "*có nguyện nhưng không làm*" hoặc "*làm nhưng không có nguyện*". Chúng ta "*làm nhưng không có nguyện*" thì sẽ làm một cách mù mò, không có phương hướng, ai bảo gì cũng làm theo họ nhưng không biết họ có làm đúng không!

Hòa Thượng nói: "***Bạn thật tin, thật lý giải, thật chịu làm thì từ đó về sau bạn sẽ không còn trải qua những ngày tháng phiền não***". Điều này tôi sâu sắc tin, thật tin! Chúng ta thật chịu làm thì chúng ta không có thời gian để trải qua những giờ phiền não. Có người nói họ không có trí tuệ để nhận ra phải trái tốt xấu, nhưng chúng ta không có trí tuệ thì mượn nhờ trí tuệ của người xưa, mượn nhờ trí tuệ của Thánh Hiền, của Phật Bồ Tát, mượn nhờ là thật nghe lời và thật làm. Hòa Thượng nói: "***Bạn thật tin, bạn thật lý giải, bạn thật chịu làm thì từ đó về sau bạn không còn trải qua những ngày tháng phiền não nữa. Khi đó bạn chân thật trải qua đời sống trí tuệ cao đẳng thì đây chính là như trong Phật pháp gọi là "chuyển phiền não thành Bồ Đề"***".

Trong cõi Ta Bà đầy những phiền não nhưng người ta phiền não còn chúng ta trải qua đời sống tự tại an vui thì đó chính là "*chuyển phiền não thành Bồ Đề*". Chúng ta nghe xong thì thấy điều này vô cùng khó khăn, chúng ta không thể làm được chỉ có Phật Bồ Tát chỉ có những người tái sinh mới làm được, phàm phu như chúng ta không làm được nhưng Hòa Thượng đã thật làm được, Ngài đã trải qua những ngày tháng rất tự tại, an vui, không phiền não!

Hòa Thượng nói: "***Chuyển phiền não thành Bồ Đề chính là chúng ta đem đời sống phiền não chuyển thành đời sống trí tuệ cao đẳng. Vậy thì đời sống của bạn cùng với đời sống của chư Phật Bồ Tát có gì khác nhau nữa đâu!***". Đời sống của chúng ta khi đó rất giống đời sống của Phật Bồ Tát vậy thì khi đó chúng ta đang là Bồ Tát.

Hòa Thượng nói: "***Các vị phải nên biết Phật Bồ Tát nhất định không giúp chúng ta tăng thêm tham sân si. Hàng ngày bạn đừng cho rằng bạn lạy Phật, bạn cầu xin Phật thì Phật sẽ cho bạn rất nhiều tiền, bạn liền sẽ làm được đại quan vậy thì đặc biệt sai lầm. Phật Bồ Tát không làm điều đó, Phật Bồ Tát giúp chúng sanh giác ngộ, Phật Bồ Tát giúp chúng sanh hiểu rõ chân tướng của vũ trụ nhân sinh. Vậy thì chúng ta làm Bồ Tát chúng ta cũng phải giúp người khác giác ngộ, giúp người khác hiểu rõ chân tướng sự vật sự việc xung quanh chúng ta***". Hòa Thượng nói rất thẳng thắn vì Ngài hiểu rất rõ: "***Người phước thì nhất***

định ở đất phước, đất phước chỉ dành cho người phước”, cho dù người có phước mà ở đất không phước thì đất đó cũng tự sinh phước vậy thì không thể có chuyện chết đói! Có câu chuyện về Ngài Tuyên Lạc Sư, Ngài tuân theo giới luật tinh nghiêm, sự thông thái của Ngài làm cho Thiên Nhân, người cõi trời kính trọng nên đến giờ là họ mang thức ăn đến cúng dường.

Hòa Thượng nói: **“Bạn đừng có đi cầu Phật Bồ Tát, van xin Phật Bồ Tát để bạn có được nhiều tiền hay bạn có thể làm được đại quan”**. Trong Kinh nói: **“Phật Bồ Tát thành nhân chi mỹ, bất thành nhân chi ác”**, Phật Bồ Tát chỉ thành tựu việc tốt cho người chứ không giúp người tăng trưởng tham sân si mạn. Chỉ có Ma giả Phật mới giúp người tăng trưởng tham sân si mạn.

Hòa Thượng nói: **“Khi chúng ta giác ngộ rồi thì chúng ta chân thật an vui, khi chúng ta giác ngộ thì chúng ta tiếp xúc mọi hoàn cảnh đều tự tại, vô tư vô cầu, hoàn toàn là không tranh với người, không cầu với đời. Đó mới chân thật là trải qua đời sống trí tuệ cao đẳng. Cho nên các vị phải nên biết đời sống trí tuệ cao đẳng là không liên quan gì đến phú quý, giàu sang, địa vị. Giàu sang hay bần tiện ở thế gian này Phật không thể giúp được đó là thuộc về nhân quả, chúng ta tạo nhân tốt thì chúng ta nhất định được quả tốt, chúng ta tạo nhân xấu thì chúng ta nhất định phải nhận quả xấu. Phật Bồ Tát cũng không thể can thiệp! Nếu các Ngài can thiệp vậy thì Phật đã làm cho nhân quả bị đảo lộn rồi”**.

Nhân quả thì không có một đáng quyền năng nào có thể thay đổi được. Trước đây Hòa Thượng đã nói: **“Thập đạo vô thần”**, mười cõi này không có một vị Thần nào có thể can thiệp được nhân quả. Có người nói: **“Tôi mới đi cầu Thần, cầu Phật nhờ vậy tôi mới trúng vé số và xây được nhà to!”**, thật ra đó đều là do trong mạng của họ có và đủ duyên thì có. Ở miền Tây có những nơi mỗi năm có hàng trăm ngàn người đến đó cầu khẩn để được phát tài, giàu sang nhưng chỉ một vài người đạt được. Những người được phát tài, giàu sang đó là do họ có phước báu, họ có đủ duyên chứ không phải do cầu mà có. Nếu thật sự do cầu mà có, do linh hiển mà có giàu sang thì hàng trăm ngàn người đó phải cùng phát tài mới đúng! Miền Bắc cũng có rất nhiều nơi họ cho rằng linh hiển nhưng người cầu được thì ít còn người cầu không được thì rất nhiều!

Hòa Thượng nói: **“Phú quý, bần tiện ở thế gian này Phật không thể giúp vì đây là thuộc về nhân quả. Bạn đời trước không tu tài phú quý ngay đời này bạn không thể hưởng thụ được tài phú. Nếu như Phật có thể cho bạn thì chẳng phải là định luật nhân quả đã bị thay đổi rồi hay sao! Làm gì có cái đạo lý này chứ! Những sự tướng phức tạp và cái lý sâu**

xa này chỉ có Phật mới tường tận, Ngài giải bày cho chúng ta nghe chúng ta mới hiểu, nếu không chúng ta không hiểu được sự tướng phức tạp, đạo lý thâm sâu này!”.

Chúng ta muốn trải qua đời sống trí tuệ cao độ thì phải chân thật tiếp nhận giáo huấn của Phật Bồ Tát, buông bỏ tất cả những tập khí phiền não nhưng chúng ta ngày ngày vẫn tùy thuận theo tập khí phiền não vẫn bị tập khí phiền não sai sự. Phật Bồ Tát, Thánh Hiền Nhân đều xa lìa thị dục, thị hiếu ở thế gian nên các Ngài trải qua đời sống rất tự tại!

Hòa Thượng nói: *“Thật tin, thật lý giải, thật làm theo thì bạn sẽ không còn trải qua đời sống bị chi phối bởi tập khí, phiền não của chính mình, bạn chân thật mới có thể trải qua đời sống trí tuệ cao đẳng thì đó chính là chuyển phiền não thành Bồ Đề”*. Hòa Thượng chân thật trải qua được đời sống như vậy nên Ngài nói: *“Lìa khổ được vui không phải là giả mà vô cùng hiện thực”*. Mọi người thì nói cuộc đời này *“quá đau khổ”* nhưng người chân thật học Phật thì chân thật đạt được *“lìa khổ được vui”*.

Chúng ta nói ra người khác không tin cho nên Hòa Thượng nói: *“Nhà Phật nói lìa khổ được vui là thật đấy!”*, chứ không phải là lời nói ra để an ủi chúng ta: *“Ráng đi, hết khổ sẽ được vui, khổ tận cam lai!”*. Không có chuyện hết khổ được vui nếu chúng ta không chuyển đổi những tập khí xấu ác của chính mình.

Người xưa tự tại là vì họ: *“Không tranh với người, không cầu với đời”*, họ chân thật đạt đến chỗ vô tranh vô cầu thì chân thật tự tại, chân thật an vui. Chúng ta phải hiểu cho rõ tại sao ngày ngày chúng ta sống trong phiền não, khổ đau? Là vì ngày ngày chúng ta đang tranh giành, đoạt lợi, đang mưu cầu đủ thứ. Hòa Thượng nói: *“Lìa khổ được vui là thật! Vô cùng hiện thực! Không giả một chút nào!”*, chúng ta nghe thấy Ngài nói vậy nhưng thấy chúng ta khổ quá mức.

Thầy Thái nói: *“Học nhi thời tập chi, bất diệc duyệt hồ”*, người xưa nói học tập là niềm vui vô cùng, vô tận không niềm vui nào có thể so sánh được nhưng chúng ta học tập mà thấy uể oải, buồn ngủ!

Nhà Phật nói: *“Ái bất trọng bất sinh Ta Bà. Niệm bất nhất bất sinh Tịnh Độ”*. Nghiệp ái mà không nặng thì không đến cõi Ta Bà, niệm Phật mà không chuyên nhất thì không thể vắng sanh Tịnh Độ. Chúng ta tự làm tự chịu, phiền não khổ đau hay an vui tự tại đều là do chính mình!

Tôi có nhớ rất sâu sắc câu Hòa Thượng nói: *“Lìa khổ được vui là thật! Không giả một chút nào!”*. Nếu chúng ta không bị tình chấp, tập khí sai sự thì sẽ chân thật được an vui. Cho

nên người xưa nói: “*Tùy ngộ nhi an*”, “*ngộ*” là gặp, tùy theo bất cứ hoàn cảnh nào chúng ta gặp thì chúng ta đều an vui là thật chứ không phải chỉ là lời an ủi!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!